

3

Ze zprávy May Wongové

Osoba, která dveře otevřela, byla vysoká, štíhlá žena s bleudou pletí, neuvěřitelně modrýma očima a vlnitými plavými vlasy. Když nás uviděla, zarazila se a počastovala nás s Erikem planoucím pohledem. Se srdcem bušícím až v krku jsem ho opětovala. Poznala jsem ji, a byla to ta (druhá) nejhorší osoba, na kterou jsem tu mohla narazit.

Nejlepší kamarádka mojí velké sestry Hazel, Daisy Wellsová.

„Co tady děláš, May?“ vyštěkla, když za sebou zavřela dveře a vyšla ven. „Proč nejsi ve škole?“

„Nazdar, Daisy,“ řekla jsem zvesela, jelikož se mnou nikdo povýšeně mluvit nebude, ne po tom, jakými těžkostmi jsem si musela projít, abych se sem vůbec dostala. „Vyluštila jsem tu křížovku a v ní se psalo, že se mám dostavit sem.“

Daisy přimhouřila oči a na kořeni nosu se jí objevila malá vráska. „Jak to myslíš?“ chtěla vědět. „K tomu tě navedla Hazel? Tady nemáš co dělat – jsi moc malá.“

„Hazel o tom nic neví,“ řekla jsem a narovnála se. „Na tu tajenku jsem přišla úplně sama!“

Daisy zaúpěla. „Mohlo mě napadnout, že budeš strkat nos tam, kam nemáš. To už by stačilo – musíš se vrátit zpátky do školy. Jsi ještě dítě a Hazel by mi nikdy neodpustila, kdyby ses do téhle záležitosti namočila. A ty!“ Obrátila se k Erikovi. „Ani ty tu nemáš co pohledávat. Jenom dívky: tak to stálo v tajence.“

„To tedy ne,“ namítl Erik a vylovil z kapsy pomuchlaný novinový útržek. „O holkách se tam nic nepsalo.“

„Vážně ne?“ podivila se Daisy. „Zatracená Hazel. Říkála jsem jí, ať to tam dá! To se mi snad zdá. No, na tom už nesejde. Musíte odtud hned zmizet, oba dva. Jak už jsem řekla, May je ještě malá a ty jsi kluk a – a navíc *Němec*?“

„A kdyby ano?“ nedal se Erik. Kulatý obličej mu znovu celý zrudnul. „Jsem tu, abych *pomohl*. A vůbec, jsem taky Angličan. Už mám i pas, kde to stojí černé na bílém.“

„Nikam nepůjdeme!“ zvolala jsem. „Vyluštili jsme tu tajenku, no ne?“ (Rozhodla jsem se, že udělám nejlíp, když budu na své historce trvat. A vůbec, nebylo to nijak důležité.) „A urazili jsme celou cestu až sem. Jsme tu kvůli výcviku, přesně jak to stálo v novinách.“

Daisy si hlasitě odfrkla. Vráaska na nose se jí ještě prohloubila. „Už mě to unavuje,“ řekla. „Na tuhle práci se vůbec nehodíte, jeden jako druhý. Hledáme starší dívky, které na to budou připravené.“

„My *jsme* připravení,“ opáčila jsem. „Jsme přímo perfektní. A taky vaše jediná možnost. Nikdo jiný tu není, nebo snad jo? No tak, *pusť* nás dovnitř, abychom se naučili, jak být špiony. O tom to vlastně celé je, ne?“